

NEWPORT, N. H.

Vastaukset Selma-tädin kysymyksiin: Minun äitini kieli on suomenkieli ja kaikille on se äidinkieli, mitä kansallisuutta kukin on. Minun synnyinmaa on Amerika. Kotimaa ja isänmaa ovat sama kuin synnyinmaa, minun mielipiteeni mukaan. (Sanoppa nyt, minkätähden sanot Amerikka isänmaaksi? — Selma-täti.)

INE BLOMQUEST.

RED LODGE, MONT.

Haloo, Selma-täti! Minä olen koettanut oman pääni jälkeen vastata niihin kysymyksiin, joihin Selma-täti pyysi vastaamaan. Äidinkieli on suomenkieli, jota me puhumme. Synnyinmaa on Suomi, jossa olen syntynyt.

Meidän kotimaa on Suomi. (Onko sinun kotisi nyt siellä? — Selma-täti. Minulla ei ole isänmaata, sillä minun isäni ei onnistu yhtään maata. (Oikein sanottu. — Selma-täti))

LISI HAKOLA.

NORWOOD, MASS.

Haloo, Selma-täti! — Olen toivonut, että Selma-täti laskee minun kirjeeni Toverittareen. Viime kerralla, kun kirjoitin, lupasin kirjoittaa meidän toiminnasta. Ensiksi jäseni on jo meidän Ihannelehtiossa 28, vaikka enemmistö niistä on nuoria, joten ne eivät vielä voi ottaa osaa kaikkeen toimintaamme.

Alussahan ne on valkeudet voitettavana senkin tähden kun pojat eivät tähtösi keskaan suorittaa mitään ohjelmaa.

Kokouksia olemme pitäneet, joka toinen sunnuntai ohjelmakokous ja toisena työkokous, vaan nyt kesän ajaksi päätämme ottaa vähän lomaa. Nimittäin että pidämme vaan yhden työ-jo ohjelmakokouksen kuukaudessa.

Ensimmäinen ohjelmakokous on meillä t.k. 24 p. ja työkokous heinäkuun 5 p. Xkää nauttako kokousajaksi. Meillä oli hauska illeveiretti ensimmäisenä sunnuntaina kesäkuussa, Mirja Lehtinen syntymäpäivälle, josta lausun kiitokset Mirjalle.

Sunnuntai-iltojamme on nyt lopetettu kesän ajaksi. Meillä oli päätetty toisena lauantaina kesäkuussa. Ohjelman oli siellä laulu, runoja, soittoa, leikkejä ja näytöskappale "Tähti marjat". Yleisö näytti olevan tyytyväisiä ohjelmaamme. Yleisöä oli paljon, vaikka oli satunen ilma.

Meillä on enää vaan kolme päivää englanninkielistä koulua ja sitten on ehtokävi vapaa, eikä tarvitse enää lähteä läsnäolomme ristissä eikä rukoilla.

Minä olen 12 vuotta vanha ja olen kuudennessa luokassa. Toivon että pääsen selisemänteen luokkaan. Toveruudella NAIMA AALTONEN. Kirjeenvaihtaja.

MONESSEN, PA.

Nyt näkään lupasinkin, kirjoitan siitä reisuista silne Daisytowniin. Lähdeittin aamulla kahdeksan ajoissa matkaan ja vaikka satelikin vähän, niin ei siitä välitelyä — mentiin vain ja hauskaa se olikin — lanlettiin ja nautettiin. Kun lähtöä pääsimme, niin laulettiin Marselaise ja kyllä se tuntui mukavalta, kun ihmiset, kuullen laulumme, tulivat vastaanottamaan.

Noin tunnin verran hullaituamme lähdeittin kentälle ja syötyämme ja leikittyämme aloitettiin ohjelman suoritus, jota esittivät lapset, vaan ohjelmaa vähän suoritettua, suuri, musta pilvi tuli taivantele meitä kohden, josta kaikki ihmiset siikkähti-

vät ja juoksuajalassa lähtivät laanlia kohden ja satelikin alkajalla — mutta ohjelmaa suoritettiin vielä haallillakin.

Sitten saivat ihmiset aikaa huilita ja nuorisot sai aikaa leikkimiseen ja hyvää ravintola nauttimaan. Huviakin otti Jauhainen alkajalla paljon.

Sitten seitsemän ajoissa alkoi illan ohjelma, joka sisäiti puheen, laulu, kertomuksia, runoja ja satuja. Kappale "Nouseva Kosto" meni koko sujuvasti ja "Työläisten Vesa" myöskin luettiin siellä. Näin me nuorisokoululla edistymme ja pyrimme eteenpäin. Siis siellä saati — taistell Nouseva Kosto luentoakin vastaan, kun salimme niinkin hyvin juhlaamme vietettyä. Meidän pois lähtessä lausui yleisö meidän toistekin tervetulleiksi ja toivon, että siellä tulisi useamminkin käytyä. Yhdeksiän ajoissa lähdimme kotia kohden ja toisten pukuttua ja toisten laulettua ja juteltua pääsimme kärkeäntoista aikaan perille.

Oltiinpa kerran kyläilyllä Kangasjärven farmilla ja niinkuin ennenkin on keskusteltu päätettiin siellä että olisi hauska käydä siellä joka kuukaudessa kerran kokouksia pitämässä, ja toivon että siitä puhuisimme ensi kokouksessa, sillä pääsisimme sitten siellä käymään joka kuukauden ensimmäinen sunnuntai — se olisi niin hauskaa ratitella ilmassa keskustella asioista ja ohjelmamme suorittaa, eikä tarvitsisi olla lämpimässä huoneessa.

Enpä tiedä nyt osaston asioista, kun on ollut niin paljon hommaa sen Daisytownin reissun kanssa, enkä voinut olla sunnuntaina kokouksessa, mutta koetan sitten ensi kerralla töhertää niistä asioista.

A. S.

OWEN, WIS.

Hyvä Selma-täti: — Tämä on ensikerta, kun kirjoitan lasten osastoon. Täällä on lämpimiä päiviä ja ilmat laulavat ja heinä kasvaa. Meidän isä on Minnesotassa. Kaksi lintua ovat tehneet pesänsä meidän huoneen räystään alle. Meidän koulu päättyi t.k. 7 p. Minä olen jo päässyt kolmannelle luokalle ja veljeni on kuuden vuoden ja minun isäni on 40 vuoden vanha ja äitini on 31 vuoden vanha. Minun syntymäpäiväni on 3 p. maaliskuuta.

Minä tykkään lukea lasten osastoa. Muuta en minä voikann lukea suomenkielistä, mutta äiti lukee minulle muuta Toverittareita. Minun äitini nimi on Lissa ja isäni nimi on Matti. Ei täällä ole sunnuntai-koulua, enkä tiedä laiteaanko sitä. Minun on vaikea kirjoittaa vielä suomenkieltä, mutta haluan opetella. Toveruudella

PELLERVO KANGAS.

CROMWELL, MINN.

Haloo, Selma-täti: — Minä olen lukenut Toverittaria siitä lähtien kun se alkoi minulle tulla. Tilasin sen kuudeksi kuukaudeksi itselleni. Olen kolmentolsta vuoden vanha. Minulla on viisi sisarta ja yksi veli. Minulla on kaksois-sisaretkin ja he ovat puolentolsta vuoden vanhat.

Täällä on tehty toukua kovalla kirellä. Meillä on jo kaikki touot tehty.

Minä toivon myöskin, että saataisin Toverittaren tilaajamäärä niin suureksi että saataisiin lasten osasto isommaksi ja saataisiin siihen kuviakin.

Jos Selma-täti päästää tämän lehteen, niin kirjoitan vastikin. Näitä piirsi

SYLVIA MATTON.

FORT BRAGG, CAL.

Terveisiä täältä kaikille Toverittaren lukijoille. Täällä ei ole enää tuultu niin kovasti ja alkaa jo näytämään kesältä.

Täällä loppui koulu jo 15 p. ja minä pääsin viidenteen luokkaan. Täällä on nuorisoliiton iltama ensi kuun 2 p., josta minä jo ilmoitin viime kirjeessäni. Siellä tulee olemaan puhe, musiikkia ja näytöskappalekin.

Viime kirjeleni oli nuorten osastossa, vaikka luulin että se pannaan lasten osastoon. Oikaa hyvä Selma-täti ja pankaa tämä kirje lasten osastoon. Toveruudella

VELHO H. JYLERX.

HOQUIAM, WASH.

Haloo, Selma-täti! — En ole ennen koskaan kirjoittanut Toverittareen, mutta nyt äitini kehotti minua kirjoittamaan. Minulla ei ole isää.

Koulu päättyi kesäkuun 8 päivänä ja me nautimme nyt lomasta. Meitä lapsia on kolme. Vanhin on "Washington" painossa lotojana ja toinen veli myy sanomalehtiä. Minä auttelen äitiä kotona. Minä kuorin perunat meidän ruokalaamme ja pyyhkiä tiskejä ja kannan puut sisään.

Toivoisin, että tänne Hoquiamiin perustettaisiin sunnuntai-koulu, kun en minä voi lukea suomenkieltä. Olen kymmenen vuoden vanha ja olen seltsämässä luokassa B. Joskus äitini lukee minulle Toverittaria ja minä tykkään kunnella.

Olimme Moelipstessa viime sunnuntaina ja me nautimme siitä reissusta hyvin paljon. Olen kuullut että suuri joukko tyttöjä ja poikia kirjoittaa Toverittareen ja minä tykkään kuulla heidän kirjoitettua luettavan.

Minun äitini täytyy tehdä kovasti työtä ruokalaan pitäjässään. Toverillisesti WILLIE YUNI.

RED LODGE, MONT.

Tervehdän taas kaikkea Toverittaren suuria sekä pieniä lukijoita.

Kesä on viimeinkin saapunut tänne vuoristokapunkkiin, vaikka näytti siltä ettei lumen tulo lakkaa ollenkaan. Viime kuussakin sitä vaan laikkia pistettiin, että on paras ruveta odottamaan joulua, mutta eikä talven pakkauset unohtuvat, kun kunnassa kesän aurinko oikein lämpimästi paistaa. Koulu loppui kesäkuun 1 p.

Isänmaallisia suomalaisia miehiä ei täällä ole montakaan, koska he olivat kovin vastahakoisia "registraamaan". Silloin kun meidän omat isät ja veljet viedään sotaan niin sitte vasta me huomaamme, että sota on väärä, joka tuottaa kunniaan ja rikkautta kapitalistille, vaan kurjuutta ja suurta verojen maksamista työläisväelle.

Ajattelkaa äidit ja sisokset että tänne voi tulla semmoisenkin heki että me saamme panna "overhaalit" jalkaan ja saamme mennä kalvanteon hiihii kalvamaan. Sitte vasta me tiedämme mitä zeta todellakin on. Minun toivoni on: "Alas sota!"

Ehkä lopetan ennenkuin tulee Hien pitkästä. Kirjoitan taas sitte toiste jos tämä menee Lasten osastoon, toivon hauskaa kesää Selma-tädille ja koko työläispiirille.

Ystävyydellä LILJA LAAKSONEN.

Vastaukset Selma-tädin kysymyksiin Äidinkieli on kieli, jota meidän esi-isät (entäs äidit? — Selma-täti) puhuvat tai ovat puhuneet.

Synnyinmaa on maa, missä olemme syntyneet.

Kotimaa on maa, missä olemme saaneet kasvatuksemme.

Isänmaa on maa, miltä meidän esi-isät kuuluvat. SAMA.

Vastaukset ovat kyllä oikeat, mutta sanoppa minulle mitä tarkoitat tässä kirjeessäsi nimen "Isänmaallisia suomalaisia". Josta mainitset ja sanoppa missä ja mikä on sinun isänmaasi? — Selma-täti.

KELLOGG, IDAHO.

Hyvä päivää taas Selma-täti. Jos taas kirjoitan pitkästä aikaa vähän Toverittareen, koska ei täältä kuukaan muukaan kirjoita, vaikka täällä olisi nyt jo ollut joutsin kirjoittamistakia, kun tänne on perustettu osasto. Sanna Kannasto luennoi viime kuussa parina iltana ja perusti osaston, joka on kyllä iso askel Kelloggissa. Ja nyt meillä oli keuhkajuhlat 17:stä päivästä ja sinne oli kerääntynyt ihmisiä, joka taholta satoihin nouseva joukko, joka oli kyllin hyvä noin alkavalle osastolle, kun tulivat avustamaan meidän juhlaamme ja siellä oltikin koko päivän. Mullanista oli Emil Kainu puhumassa ja Matti Crook hyvä kuperitintä ja oli siellä saarnoja ja virsiä ja kaikenlaista ohjelmaa ja voreen päälle kilpeidistä, johon otivat osaa mainarit, farmarit ja rüätälit.

Mainarit se taisi ensimmäisen palkinnon viedä. Sinne lähtivät tanssilavan, jossa oltiin kello 10:een illalla.

Nytähän se on kesä kauneimmillaan ja meilläkin on loppaa nämä kolmeisen kuuta ei ole sunnuntai-koulua eikä mitään suomalaista koulua lapsille, josta saisi aikansa kulluttua, vaan me pian muutamme Mullanin ja siellä kuuluu olevan suomalaisen sunnuntai-koulu. Isäni on ollut jo kuusi kuukautta siellä, niin siksi meidänkin teke mieli päästä sinne. Taidan viimeisen kerran kirjoittaa täältä Kelloggista, ainakin täällä kertaa. Muistatapaas nyt jotkut toiset lapset kirjoittanut, että näkevät ettei täälläkään nukuta ja kyllä teillä on kyllin aikaa kesällä kirjoittaa. Kyllä kai siellä nyt keräsi riittä. Hauskaa kesää ja kesäjuhlain vietoja kaikille, toivoo toverillisesti THEODOR KORSMAN, Box 431, Kellogg, Idaho.

KELLOGG, IDAHO.

Selma-täti jo maistuttu, kun näin lyhyin kysymyksiin ei ole vastattu, mutta minä pidän nämä kysymykset valkeana vastata. Sanon kuitenkin mielipiteeni:

Mitä on äidinkieli? Se on kieli, jonka olen äidiltäni perinnöksi saanut ja jota en aio unohtaa.

Mikä on synnyinmaa? Se on äitini syli, johon olen syntynyt.

Mikä on kotimaa, mikä on isänmaa? Ne ovat aina siellä missä voim leipäni saada, kun minulla ei ole niin paljon maata, että voisni marjau polmala tai kalaa vapaasti pyytää. THEODOR KORSMAN.

LEO, WYO.

Haloo, Selma-täti! Kirjoitan nyt muutaman rivin Toverittaren lastenosastoon, vaikka en ole vielä kirjoittamaan suomenkieltä. Minä täytin 15 vuotta tammikuun 10 p:nä. Olen elänyt farmilla koko ikäni. En vielä koskaan ennen ole kirjoittanut suomalaisen lehteen. En ole ollut missään pois Wyomingin valtiosta ja hyvin vähän olen nähnyt tätäkin valtiota. Olen käynyt Hannassa ja Rawlinsissa ja tämän Leon kyllä tunnen kaikki. En ole käynyt minikäänlaisessa kunnollisessa koulussa-kaan.

Nyt lopetan siinä toivossa, että tämä pääsee lehteen. HILDA LUOMA.